

HEGYI BESZÉD 2013. szeptember

Főszerkesztő: Hornyák Julianna

Szerkesztő: Ráczi Erika

E lapszámunk összeállításában közreműködött: Boros Dóra, Fügedi Csaba, Hamar Erzsébet és Éva, Hornyák Julianna, Ráczi Erika, Tóth Bendegúz Márton és Tóth Ákos

Kiadja: A RÁKOSHEGYI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG.

HEGYI BESZÉD

A RÁKOSHEGYI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
ÉRTESÍTŐJE

Kedves Olvasó, e lapszámunk példányát tartod kezvedben.

A betűk kiegyenesednek

Elkezdődött az iskola. Az első osztályosok írni tanulnak. Gyakorolják a betűket a tanító néni mintája után. Vajon milyen lesz a sor végére? Nem lesz a szép betűkből ákom-bákom?

Sok ember kérdezi: Hogy jutottam ide? Ó, boldog gyerekkor! Milyen más volt akkor! Hogyan jutott ide a házasságunk? Hogyan lett az én kedves, barátságos gyerekemből önző, követelőző felnőtt? Hová lett az egyházból az első pünkösdi tüze, mellyel felállt Péter a háztetőre, és onnan szólította meg az éppen Jeruzsálemben tartózkodókat: Jézust feltámasztotta az Isten, és mi vagyunk erre a tanuk.

Gyönyörű volt a kezdet. De nem tévesztettük-e szem elől, amit Isten leírt nekünk az Életről?

A deformáció világát éljük. Meghasonlott életet. Minden egyes cigaretta dobozra ráírjuk: *A dohányzás káros az egészségre!* – de azért szívjuk. Biztonságot nyújtó párkapcsolatra vágyunk, de nem akarjuk elkötelezni magunkat. Feláldozzuk a pénzért /ezért a zsetonért/ az egészségünket, a családjunkat, pedig tudjuk: a legfontosabb dolgok nem megvehetőek. Azokat ajándékba kapjuk.

A megoldás? Nem megmagyarázni / „Más is így csinálja.”, „A rendszer tehet róla, a rohanó élet,....”, hanem odafigyelni arra, akitől az életünket kaptuk: az élő Istenre. Odafigyelni vasárnaponta, odafigyelni reggelente ... Figyelni a sor elejére, mielőtt a tollat a papírra nyomjuk.

És a deformáció világában csoda történik: A gyógyulás, a tisztulás, az egyértelműség, a békesség, az öröm irányába mozdulnak el a dolgok. A Biblia kincseinek újra felfedezése és közkinccsé tétele volt az elindítója az egyház nagy megújulásának, REFORMÁCIÓJÁNAK a XVI. században. Luther Márton a deformáció világában fogalmazta meg dacos énekét:

*Erőnk magában mit sem ér,
Mi csakhamar elesnénk.
De küzd értünk a hős vezér,
Kit Isten rendelt mellénk.
Kérdezed: Ki az?
Jézus Krisztus az,
Isten szent fia,
Az ég és föld Ura.
Ő a mi diadalmunk!*

Ő ráteszi a kezét a kezünkre, és a betűk kiegyenesednek!

Hornyák Julianna
lelkipásztor

Nyögvenyelős cikk egy vidám táborról

Erzsikém nagyon jól érezte magát a gyülekezeti táborban. Mikor felmerült a kérdés: ki írna cikket róla, elsőként jelentkezett. No, a lelkesedés most nem tartott sokáig. Amit kötelező, arra mindjárt nehezebben veszi rá magát az ember, mint amit „csak úgy” szeretne. Hát így alakult, hogy hiába kérleltem: Erzsikém, mi lesz a cikkel? – bizony az csak váratott magára. Pedig amúgy nagyon lelkes író, sőt, még verseket is farigcsál. Most már tényleg meg kéne írjad, hiszen mindjárt megjelenik az újság! – érveltem. De hát... Mazsola és Tádé olvasása, meg az ugrókötelezés, no és a legók annyira elfoglalták, hogy bizony, bizony... Még a mai napig sem lenne meg a cikk, ha Julika rá nem dörren: most már itt az ideje! Határidők betartása – ez bizony mindenkinek undok dolog. No, gondoltam magamban, most megérti tán, hogy a Futrinka utcában Kuvik Kelemen, az egyetlen cikkíró miért érzi magát kellemetlenül, amikor elkésik egy-egy a Csőr magazin számára készülő cikkel. (Mármint Bálint Ágnes meséjében.)

A teljes igazsághoz hozzátartozik, hogy elkezdte ő az írást, de sajnos az a huncut papír szőrén-szálán eltűnt. És hogyan is írjon cikket az ember, amikor éppen csak a harmadik osztályba pályázik? Most kezdenek majd fogalmazást tanulni!

Segíték – szólt Julika, és kitétte az asztalra a tábor programjaira emlékeztető cetlit.

Gyere, kislányom, nézd csak, ezek voltak a táborban! – szólok neki. Na, hogy látta, nem kerülheti el sorsát, szépen minden naphoz kitalált egy egyszerű kis mondatot. Így néz ki hát a cikk:

Református gyülekezeti tábor

Első nap: ismerkedős játékokat játszottunk.

Második nap: a Holdvilág ároknál voltunk, és nagyon jót kirándultunk.

Harmadik nap: egy evangélikus templom körül számháborúztunk.

Negyedik, azaz utolsó napon: pedig bográcsból ettünk, és akadályverseny volt az evangélikus templom körül.

Záró bulin süttiztünk, és kaptam egy lovas órarendet, és egy Cikkcakk újságot. Előtte előadtuk Dávid kiválasztásának történetét a szülőknek.

Jó volt, hogy a gyülekezeti tagokkal és Julikával lehettem.

Nos, elsőre ez is valami, nem igaz? Ami kimaradt belőle, az a határtalan lelkesedés, amivel minden nap érkezésekor szembesülhettünk.

Mindig kint volt az udvaron a csocsó, és – bár több bábu is fejvesztést szenvedett – merem állítani, hogy az egyik legnépszerűbb foglalatosság volt a szabad időnkben. (Most tudtam meg Bolditól, hogy ez egy és ugyanaz a bábu volt... Szegényke!)

Finom tízórai fogadott minket minden nap, barátságosan megterített asztal, gyerekbarát menüvel. Fülöpöm itt szerette meg a diós búrkiflit.

Aztán a jó hangulatú énekek, a történetek különleges előadásai! Mindenki szeretett volna például Saul király szerepében lenni. Már hogy is ne! Hiszen csukott szemmel kellett a takarón fekvő kitalálni, melyik „Dávid legénye” viszi el a korszót, meg a lándzsát a feje mellől.

A kirándulást is nehéz leírni, bár elejétől a végéig izgalmas és érdekes volt. Először egy másik célpontot szeretünk volna, de a Holdvilág árok sokkal jobb választás volt. Itt volt patakocska, beomlott utak, sok béka (és kevés szúnyog!), egy forrás, mellette kidőlt fatörzsszel. Kissé hajmeresztő volt nézni, hogy a két-három méteres patakmeder fölött hogyan egyensúlyoznak a kicsik. Persze, ez is erősítette az imádkozási hajlandóságomat, hiszen ki ne szeretné egészben hazavinni a gyerekeket...

A kirándulás egyik csúcspontja egy kis barlang volt. Nagyon sötét. Félelmetes is pont ezért. Na jó, összesen nem volt tán hat méteres sem, de ahhoz eléggé igazi barlang volt, hogy másnap, mikor Dávid üldöztetéséről esett szó, mindenki azonnal megértette, miért is nem vette észre a szükségét végző Saul a bent rejtőző Dávidot és csapatát.

Még hátravolt egy rettentő magas fémlétra, amin én nem is mentem fel, inkább a kicsinyeket pásztoroltam. Nem minden kicsi örült ennek, Zalán nagyon el volt keseredve, hogy ő miért nem mászhat fel a szakadék szélén vezető úthoz.

Ami kedves volt még számomra, hogy a kirándulás során a „nagyok” milyen kedvesen pesztrálgatták a kisebbeket. Mindig volt egy kéz, amelyik segítsen, és mindig kéznél volt egy-egy kedves szó is, ami erőt öntsön a lankadó lábcskába.

És mindenképpen szót érdemel még a Mocorgó, ami tulajdonképpen két fiatalembert jelent, akik valahogy ráéreztek, mi kell a gyerekeknek. A sorjátékokon, bűvészkedésen, meserétre kiránduláson kívül számtalan érdekes dologgal varázsolták el a gyerekeket és a felnőtteket egyaránt.

Most is tanulhattunk – állapították meg a rutinos öreg róka-típusú pedagógusok is. Az egyik legkedvesebb programpontjuk pedig az óriási szappanbuborék-készítés volt. Többen megkísérelték, hogy belebújjanak. Majdnem sikerült...!

Összességében egy nagyon kedves hangulatú, érdekes programokban gazdag tábor tudhatunk magunk mögött. És még nem is beszéltem az akadályversenyéről! Meg még mi mindenről...! De tudjátok mit? Akinek van kedve, még most is írhat róla!

Egy biztos: már várjuk, hogy jövőre is eljöhessünk!

Hamar Erzsébet és Éva

Kerékpáros horgásztúra a Duna-kanyarban

Ebben az esztendőben unokatestvéremmel, Ákossal ketten konfirmáltunk. A konfirmációi előkészítő alatt nagyon jó hangulatú délutánokat töltöttünk Julika néniével, és megbeszéltük, hogy a konfirmáció után elmegyünk együtt kirándulni. Julika néni már tudta, hogy mi nagy pecások vagyunk, így tervezte közös utunkat. Július 22-én reggel indultunk, HÉV-vel Szentendréig mentünk, utána kerékpároztunk Pócsmegyerre. Útközben már horgásztunk két órát, és nem hiába, mert néhány sneci, domolykó, jász keszeg már megmutatta magát. Este Pócsmegyeren az általunk fogott halakat készítettük el, és ettük meg. Másnap Vácra kerekeztünk Julika néni barátnőjéhez. Sikerült ott is eredménnyel áztatni a zsinórt, egy-egy pontyot is fogtunk!

„Önellátók” lettünk tehát, bizonyítva, hogy rendkívüli helyzetben akár felnőtt segítség nélkül sem maradnánk éhen. Közben – titkon reméljük – Julika néniével is úgy megszerettük a horgászt, hogy jövő évi naptárjában szorít helyet ismét újabb túrára. Két kedves napot töltöttünk Vácra, és végül fáradtan, de nagyon sok jó élménnyel tértünk haza.

Köszönjük szépen, Julika néni!

Tóth Bendegúz Márton és Tóth Ákos

CSILLAGPONT, avagy Ki vagyok én ?

A kétévente megrendezett református ifjúsági találkozó idején a témája az identitás volt. A találkozó célja elsősorban nem választ adni akart, hanem kérdéseket feltenni. Nagyon sok oldalról világították meg ezt a témát a főelőadások, az esti áhítatok és a fakultatív szemináriumok is. A főelőadások főleg Gedeon, Dávid és Mózes történetén keresztül tettek föl kérdéseket a fiataloknak, és minden korosztálynak hogy kik is vagyunk, kiknek is lát minket az Isten, és van-e református identitásunk, hogyan mutatjuk be másoknak Istent. Mivel az identitás kialakítása egy életen át tartó folyamat, ezért a kérdésekre minden élethelyzetben válaszolunk. Jó, ha tudjuk, hogy Isten kezében egy életen át nem leszünk teljesen tökéletes keresztények itt a földön, mindig lesz min dolgoznunk.

Az esti áhítatok evangelizációs jelleggel szóltak Krisztus keresztségének jelentőségéről, a keresztre feszített emberünkről, arról hogy mi is halottak vagyunk a világ számára, és a világ is a mi számunkra. Az esti alkalmak alapigéje a Gal 2,20 volt: „többé tehát élek nem én, hanem él bennem a Krisztus”

Különböző önálló kezdeményezések, és délutáni szemináriumok bizonyágtételek, koncertek, különböző református gyülekezetek dicsőítő csapatai gondoskodtak a délutáni épülésünkről. Pál Ferenc, Komlói Piroska, Dányi Zoltán, Ablonczy Margit tanított minket többek között az érett párkapcsolat az érett személyiség ismerveire. Hallhattunk meddőségről, sokgyerekes család bizonyágtételét, de volt kemény drogos bizonyágtételéből is épülhettünk.

Az önálló kezdeményezésekről szólnék még röviden. A Bethánia CE a Fiúk–lányok olyan kényes kérdéseivel foglalkozott, amiről nem szeretnek keresztyén körökben beszélni. A Cigánymisszió is rendezett programokat, közelebb víve a keresztyén fiatalokat ehhez a társadalmilag alapvetően elítélt réteghez.

A Felvidékiek által kitalált Imasátorban szolgáltam, ami most először nem sátor volt, hanem egy három szobából álló imaterem, ahol különböző identitást érintő témákról volt szó. Ide tartozott például a teljesítményorientáltság, az elsődleges bizalom, (amelyet az apák alakítanak ki bennünk, és később ez lesz az Atyával való kapcsolatunk alapja,) a hamis menedékeink, a megbocsátás, a szüleink tisztelete. Mindegyik Isten igéje alapján volt feldolgozva. A sátor non-stop nyitva volt, és alkalmat adott az elcsendesedésre, miután az ember megnézte a témák kidolgozását, bemehetett az egyik teremben kialakított imaszobák egyikébe, és 12 és hajnali kettő között a szolgálatban lévő két imaszolgálatost is megkérhette, hogy imádkozzanak érte. Nagyon jó csapatban szolgálhattam, örültem, hogy először tehettem valamit a Csillagpontért és nem csak élveztem.

Ezen kívül nagyon örültem, hogy rákoshegyiekkel is találkozhattam, valamint Balogh Tamással és legkisebb fiával is összefutottam.

Boros Dóra Barbara

Kirándultunk a nógrádi várba

**Kirándulás a Dera –szurdokhoz
október 12. szombat**

Találkozás a Dera-szurdok alsó végén a parkolóban 10-10.30 között. Indulás 10.45 kor.

A szurdok hossza 1,3 km, jól járható, **idősebbek számára is bátran ajánlom**. A szurdok felső végétől számítva **400-500 méteren belül** vendéglők és egy kis **cukrászda** is elérhető, tehát kávéra, sütire van hely és idő.

A bátrabbakkal innen felgyalogolunk a Kanyargós-patak völgyén át **a Zsivány-sziklákhoz**, majd innen visszafordulva a Kamilla-forrás érintésével az indulási pontra érkezünk vissza. **A teljes táv 8 km, menetidő 2,5-3 óra**. Szintkülönbség 150 méter. Kényelmes bakancs, túracipő kötelező! A túra önellátó, tehát hátzsákból kell megoldani az étkezést.

Odajutás:

M0-on Nyíregyháza irányába kell felhajtani, majd az autót legvégén kell lehajtani Szentendre felé. Szentendrére beérve rögtön balra, Pomáz irányába kell fordulni.

Az út Pomáz központjába vezet, ahol a stop táblánál jobbra fordulva Pilisszentkereszt, Dobogókő irányba kell továbbhaladni. Innen kb. 8-9 km a parkoló.

Sajnos a lehajtási lehetőség a szurdok parkolójához nincs kitáblázva, de erre majd keresünk megoldást.

A parkolóban padok, asztalok vannak, illetve jó néhány tűzrakóhely. Itt akár sütögetni is lehet, főleg azokra gondolok, akik nem jönnek a hosszabb távra.

Remélem sokan jönnek el!

Fügedi Csaba

A baba-mama kör egy kis lelki oázis kíván lenni a kisgyerekes anyukák számára, egyszersmind ismerkedési lehetőség a hellyel és más babákkal a picik számára.

Találkozunk kéthetente csütörtök délelőtt 10-kor.

A vasárnapi istentiszteletek a baba-játszóban hallgathatóak!

Hálaadás a gyülekezetért

Uram, köszönöm neked őket,
a testvéreket, a téged követőket,
akiket nekem társakul adtál,
hogy megtarts bennünket
önmagadnál.

Uram, köszönöm neked őket,

az örvendezőket, szenvedőket,
mind az erőset, mind a gyengét,
hogy rajtunk Krisztusunk
szent kegyelmét

mutasd fel, hívásként
az elveszett világnak,
míg ők is majd hozzánk,
hozzád találnak.

Ámen.

Hajdú Zoltán Levente

Hírek:

Június 28-30. hétvégén **gyülekezeti hétvégén** voltunk **Pusztaberkin**.

Július 11-én csütörtök délelőtt elindult a **baba-mamakör** kéthetenkénti találkozással.

Biciklis-horgász tábor szerveztek az idei konfirmandusok a lelkipásztorral a Duna-kanyarba július 21-24-ig.

Július 25-én a **Csillagpont Református Ifjúsági Találkozó**ra látogattunk el Mezőtúrra, ahol Boros Dóra testvérünk a találkozó munkatársa is volt.

Augusztus 21-24-ig volt a **napközis tábor** 24 gyerekekkel és 7 segítővel.

Szeptember 22-én lesz az őszi gyülekezeti napunk.

Balogh Tamás, a gyülekezet korábbi lelkipásztora és családja látogat meg minket szeptember 29-én délelőtt.

Október 6-án, vasárnap **Gunyits Ottó III. éves teológus hallgató** szolgál az istentiszteleten.

Október 12-én, szombaton, gyülekezeti **kirándulást szervezünk a Holdvilág árokba** Fügedi Csaba vezetésével

Október 19-én lesz a **XVII. kerületi presbiterképzés** következő alkalma d.u. 3 órakor Rákoscsabán.

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink:

Hétfő 18 h férfi bibliaóra /kéthetente/
Szerda 18 h presbiteri bibliaóra /hónap első szerda/
Csütörtök 10 h baba-mamakör /kéthetente/
17 h bibliaóra
Péntek 15,30 konfirmációi előkészítő
Vasárnap 10 h istentisztelet, gyerekistentiszteletek

A további alkalmak /házi bibliaóra, imaóra, filmklúb/ időpontja még kialakulóban

Gyülekezetünk címe: Bp.-Rákoshelyi Ref. Egyházközség, 1174 Budapest, Szabadság u. 26.

Email: ref.rakoshegy@t-online.hu

Honlap: www.refrakoshegy.hu

Telefonok: 258-4720, 06-30-691-6764

Félfogadási idők: **hétfő 11-12,30 és 17-18h**

Számlaszámunk : 10700615-67626883-51100005